

Vogelmoord in België

HET Europees Coördinatie-comité tegen de Vogelvangst, Nederlands adres Ned. Ver. tot Bescherming van Vogels, Nachtegaalstraat (nomen

(Limburg vooral), Duitsland en Luxemburg.

ER wordt goed aan verdiend. De heren vangen vlak langs onze zuidgrens en langs de kust, langs de Duitse grens in de provincie Luik, en in Luxemburg. De bruto winst loopt op tot soms 5 milie (gulden) per goed-toegeruste vanger.

De Belgische wet verbiedt de handel in levende vogels, maar laat toe die vogels in praktisch onbeperkte mate te vangen, aldus de documentatie van het Coördinatiecomité.

Het z.g. handelsverbod is een poging van de Belgische regering (met het oog op handel en toerisme?) de Europese vogelvrienden zand in de ogen te strooien, want er wordt tegen die handel niets

of zeer weinig gedaan. Hij geschiedt in het openbaar, naar ik zelf heb gezien in Brugge, Gent en andere Belgische steden, waar vogelmarkten worden gehouden.

Is er iets tegen te doen? U weet zelf hoeneel kabaal men in Limburg heeft gemaakt: tot de TV toe liet zich gewillig voor het karretje spannen van de Limburgse liefhebbers van vinkenwangwedstrijden, waarvan, met helemal toevallig, de Limburgse kasteleins zulke grote voorstanders van zijn. Dan zult u zich kunnen voorstellen hoeveel ruimoer 20.000 vogelvangsters die er goed aan verdienen, in België kunnen maken!

DIT alles gebeurt in onze Benelux, en, in groter verband, in de EEG. Een vorm van milieumoord, waar onze Manholt misschien eens zijn schouders onder kan zetten?

door
Dagboekmanier

est omen!) 60bis, Utrecht-2502, vestigt de aandacht op de Belgische vogelvangst, die beter het uitroeien van vogels kan heten.

Daar trekvogels zoveel grenzen overschrijden is hun bescherming een internationale zaak. De Belgische regering doet telkens of zij daar aan mee doet, maar in werkelijkheid geeft zij jaarlijks 20.000 (!) vogelvangsters permissie om met een halfmiljoen lokvogels en 280 km netten zo'n 20 miljoen (!) zangvogels te vangen, die levend of dood (ze voeren ze uit naar vogeltjes-etende landen, waar zangvogels als sateh aan stokjes geregen worden genuttigd) worden verhandeld.

In noordelijke en oostelijke landen, ook in Nederland, spant men zich uitermate in om de zangvogels te beschermen. Helaas, wat die landen uitgeven om de voedsel- en leefgebieden van die vogels te bewaren, dient voor een goed deel om vogelvangsters in België en zuidelijker landen aan bijverdienste te helpen.

Per dag vangt zo'n vogelvanger tientallen, vaak honderden, vogels van allerlei soort. De „eetbare“ knijpt hij dood (de kop), de andere gaan naar (deels illegale) vogelhouders in Nederland

schone handen heeft. Alleen boven-nationale verboden voor alle EEG-landen maken een kans. Maar hoe lang nog? Aanstands gaan alle grenzen wagenwijd open. Levende en geconfijte vogels zullen gemakkelijker dan voorheen ons land binnenstromen. Als wij in Nederland nu al voorbereidingen treffen om dat straks te voorkomen, dan zouden we voor de andere landen een voorbeeld kunnen zijn. Maar wie kan deze KAT de bel aanbinden? th.

Het Europees Coördinatie-comité tegen de Vogelvangst vraagt de Belgische minister van Landbouw: afschaffing van de vogelvangst, schietverbod op lijsterachtigen (consumptie), betere bestraffing (art. 31 Jachtwet en wet op de Beneluxconventie), en officiële aanstelling van controleurs met de status van „boventalig“ boswachter (zoals bij de Kon. Sint-Hubertus Club, van jagers).

Het zal mij benieuwen! Het vogels-vangen is in België eeuwen ingeburgerd, en thans uitgroeid tot een schandaal, dat in deze tijd met groeiende aandacht voor de milieubescherming een vlek werpt op België's aandeel daarin. Indien België zou merken, dat zijn jaarlijkse massamoord op vogels ernstig afbreuk doet aan de buitenlandse sympathie voor dat land, zou het vraagstuk daar misschien beter worden aangevat.

Dit artikel van Dagboekmanier is ons uit het hart gegrepen. Middels "De Korhaan" hebben wij in 1970 ons hierover tot de Raad van Europa gericht en alle 2e Kamerfracties hierover ingelicht. Het resultaat is nul komma nul gebleven, behalve dat vorig jaar het liberale Kamerlid Tuynman een poging deed, onze regering aan te sporen om "stappen" te doen bij haar Belgische collega's. We geloven, dat dit allemaal niets oplevert. Want in België is dit een interne politieke zaak, die "sociaal onhaalbaar" is, zoals dat heet. Ze kunnen al die vogeletende, -vangende en daaraan geldverdienende stemmers niet tegen de haren instrijken. En daarom helpen onze protesten niet! Verlies van buitenlandse sympathie? Het zal België een zorg zijn, zolang dat "buitenland" zelf geen redelijk